

Cineribus
illustrisimæ
dominæ, dn. Elsa
Duwall natæ
baronessæ de
Mackersto...

Riddercrantz, Joakim,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

CINERIBUS

Illustrissimæ Dominae,

DN. ELSÆ DUWALL

Natæ Baronessæ de Mackerston, Lib. Baronessæ de
Cassaritz, Dominae in Sarfvvelax, Abborfors,
Liuxala & Saris &c.

S.^a R.^a M.^{tis} Regnique Sveciæ

Senatoris ac Camerae Consiliarii,

Eminentissimi atque Excellentissimi Domini,

DN. LAURENTII CREUTZ

Lib. Baron- de Cassaritz, Domini de Sarfvvelax, Abborfors,
Liuxala & Saris &c.

Conjugis Svavissimæ

Carmen dicavit

J. Schulz,

HOLMIÆ

Excudit HENRICUS REYSER / Anno 1675.

1675

Sanguinemagnorumclaroprognataparentum,
Illustris tumulo Fœmina clausa jacet:
Sacra cui teneris sedit religio ab annis:
Fussa Dei fido condidit alma sinu.
Exemplar morum, virtutum sedula cultrix:
Ingens illa suæ splendor honorque domus.
Consors quæ fuerat thalami, junctaque marito
Præcelso: hanc mortis sustulit ira ferox.
Lucifer ô rutilum qui lustras lampade cœlum!
Nubila cur multis tempora facta sient?
Nam plangunt casti dulcissima pignora lecti
Spavis erat quondam queis genetricis amor.
Illustrem affligit luctus mærorque maritum,
Dum memor est dulcis Conjugis ille suæ.
Corporis eximias dotes, vultumque venustum:
Qualis et in toto pectore candor erat;
Qui novit, lacrymas gemebundus fundit acerbas,
Et dolet hos casus instabilesque vices.
Illa sed exultans angusta palatia cœli
Obtinet, Angelicos inter obatque choros.

Döden sådan macht på Siälen wår skull hafwa/
At han medh Kroppen jempt den kund' i grafwen grafwa/
Så at wår ädla Siäl tillifka medh wår Kropp/
Bortdöo förromnas skull' och aldrig tiliga opp/
Så borde wij medh: Ståhl medh jemmer Sorg och Gråd/
Beflaga dem som döo/: så medh stoort hinfelåd/
Medh tårar/Suck och Wee/dem til sin Giffter föllå/
Och medh swart Sorgedrächt sig städze öfwerhöllia.
Men som det twert emoot fast annorledes skeer/
At deras skildnad swår och Döden handem geer
Ett ewigt Siälaliff för detta osle Liffwet/
Det dem som saligt döo aff Nader städz bliffr gifwet:
Ey! hwad wel' wis så högt när någon från oss döör/
Beflaga deras Dödh/the döo och icke döo:
The döo så wijda som der's Siäl frå Kroppen stilles/
The lefw' och icke döo/ tā the efter Guds Wille/
Frå denne Jemmerdaalsin Siäl til Himmels Högd/
Bortfända / ther som Lust och ewigwarand' Frögd/
Them möter/ther Gudh sielff geer Siälen annat Liff/
Som ey jemföras må medh dette osle Liff/
Här är sw Sorg och Dwisdh/ther är Lust/Frögd och Gamman/
Här är Förgånglighheet / ther är twert om altsamman/
Hwad Siälen önska kan / ther tryter ingen Deel/
Sälunda lefwer sw / och icke döör wår Siäl.
Ey står thet icke an at sigh medh Klagan fränckia/
Och i fördiupan Sorg sigh låta nederfänckia /
Fast bätter thet nu är at man sigh geer tilfredz/
Hwad gode Guden gör är alt godt alleledz.
Altså du Edle ätt och Högh förnäm Familie,
Som nu begråter högt det efter Herrans Wille
Din eende ögnalust / ditt hopp och hiertans Tröst
Är nu ifrån tigh skild och wånter Herrans Röst/

Låt en omhyckten Sorg titt Hierta så intaga/
 At tu thet Gldh haer giordt thyck låta dig misshaga."
 Hwad Gudh gör thet är godt / godt är och när Gudh will
 At stillas hän : Men wij som swärs wa aff och till
 Och är i Werlden qwar / wij må fast heller qwisda
 At wij en föllia sådt the döda / men förbiida
 Här nödgas in til des Gudh sänder oss sliete Bodh/
 Som han för någon tijdh aff sitt allwissia Råd/
 Haer welat til den Höghwålborne Fruen stieka/
 Hwars Kropp nu lågs i mull / men Stålen sådan tycka/
 Hoos Gudh städz niuta får / som intet öga secde
 Den henne för sin Dygd aff ewigt war berede.

